

[Knud Lind]

»Jeg føler, at den meget restriktive holdning, adoptionsnævnet står for, er i modstrid med den almindelige holdning i befolkningen.«

Og det er den almindelige holdning i befolkningen, som fremskridtspartiets lovforslag her giver udtryk for, og derfor forstår jeg ikke rigtig, at fru Lis Møller ikke kan gå ind for vores forslag efter de ret skrappe bemærkninger, der kom under debatten.

Alice Faber (SF):

Min fantasi har ingen grænser, når jeg tænker på, hvad der kan ske ved, at f.eks. et ægtepar, som er temmelig velhavende, kan lave aftaler med folk, som overhovedet ingen penge har, eller med enlige forsørgere, som er i en meget ydmygende og økonomisk meget dårlig situation. Hvordan kan det ikke udvikle sig med hensyn til køb af børn? Det er det, der får mig til at tænke på hvid slavehandel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlighed omkring retningslinjerne for politiets arbejde.

Af Wihlhelm (VS) m.fl.
(Fremsat 8/2 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget, venstresocialisterne har fremsat, drejer sig om omfanget af rigspolitichefens kundgørelsessamling med hensyn til offentlighed, altså i hvilket omfang denne kundgørelsessamling skal være offentligt tilgængelig.

Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg ikke kan gå ind for det fremsatte beslutningsforslag. Det skyldes ikke mindst den uklarehed, som jeg synes præger forslaget.

Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at kundgørelsessamlingen i dag er offentligt tilgængelig i særdeles vidt omfang. Det er tidligere nævnt her i tinget, at rigspolitichefen har foretaget en gennemgang af kundgørelsessamlingen med det formål at gøre væsentlige dele af den offentligt tilgængelig. Det er sket, og det mål er nået, men gennemgangen har naturligvis også haft til følge, at de dele af kundgørelsessamlingen, hvor offentlig tilgængelighed eller videre udbredelse i øvrigt vil kunne være hindrende for en forsvarlig udførelse af politiets arbejde, er blevet samlet i en del, der er klassificeret.

Sådan som jeg læser beslutningsforslaget, er man inde på at respektere, at der er en del af det, der skal undrages offentligheden, men den formulering fra forslagsstillernes side i teksten, at det »ville vanskeliggøre opklaringen af forbrydelser«, synes jeg er uklar. Det fremgår således ikke, om formuleringen skal forstås som modsætning til, hvad der gælder for politiets øvrige og væsentlige arbejdsopgaver, for det er jo også pålagt politiet bl.a. at opretholde sikkerhed, fred og orden, som det siges i retsplejeloven. Det er § 108.

Som led i denne opgave påhviler det også politiet både i fredstid og i mere spændte perioder at opretholde en vis beredskabs- og kommandostruktur, og den planlægning, der foreligger herom, kan ikke uden videre komme til offentlighedens kundskab.

Jeg finder det rigtigt, at rigspolitichefens gennemgang af kundgørelsessamlingen er sket på baggrund af et ønske om at gøre kundgørelsessamlingen offentligt tilgængelig i det omfang, hvori offentlighed eller videre udbredelse i øvrigt ikke ville kunne være hindrende for en forsvarlig udførelse af de opgaver, som det er pålagt politiet at varetage.

Jeg ser det fremsatte beslutningsforslag som et forslag om en formentlig videregående og i hvert fald mindre klar afgrænsning af adgangen til kundgørelsessamlingen. Det sy-